

Judecătoria Bălți, sediul Central
Judecător: V. Pădurari
Curtea de Apel Bălți
Judecători: S. Procopciuc, A. Garbuz și E. Grumeza

ÎNCHEIERE

7 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Primăria municipiului Bălți,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Cet-Nord” împotriva Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderea
Municipală „GLC Bălți” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Primăria municipiului Bălți, fiind modificată hotărîrea
Judecătoriei Bălți din 29 martie 2017,

A C O N S T A T A T:

La 27 noiembrie 2015, Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderea
Municipală „GLC Bălți” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că în perioada sezonului de încălzire 2014-2015
Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” a furnizat energie termică blocului locativ nr. 9 A de
pe str. 1 Mai din mun. Bălți inclusiv și apartamentelor nr. 73, 74, 76, 77, 79 și 80.
Aceste apartamente au fost preluate de la Întreprinderea Municipală „Fotbal Club” în
baza hotărîrii Consiliului Municipal Bălți din 27 iunie 2014 nr. 4/57. Careva
informație privind distribuirea apartamentelor în cauză nu este, la oficiul cadastral
apartamentele nominalizate sînt sechestrate în interesul Consiliului municipal.

A mai invocat reclamantul că pentru încălzirea apartamentelor în cauză s-a
cheltuit energie termică în suma de 9857,32 lei pe care trebuie să le suporte
administrația publică locală cît și gestionarul blocului nr. 9 A de pe str. 1 mai în
persoana Întreprinderii Municipale „GLC Bălți”.

În sezonul de încălzire 2014-2015 a fost furnizată energia termică în sumă de
7500,75 lei pe adresa Ștefan cel Mare, nr. 37 ap. 4. Pînă la începerea sezonului de

încălzire încăperea nominalizată era ocupată de Serviciul Hidrometeorologic care achita consumul de energie termică. Odată cu eliberarea apartamentului de responsabilă de achitarea energiei termice se face proprietarul în persoana administrației publice locale și gestionarul Întreprindere Municipală „GLC Bălți”.

Reclamantul a mai specificat că pentru perioada sezonului de încălzire 2014-2015 a fost furnizată energie termică pentru subsolul blocului locativ de pe str. Belousov, nr. 59 mun. Bălți. Costul energiei termice furnizate în acest scop este egala cu 3019,65 lei care necesită de a fi achitată conform HG RM Nr. 191 din 19.02.2002. Încăperea dată este proprietate a administrației publice locale gestionată de Întreprinderea Municipală „GLC Bălți” care și trebuie să suporte cheltuielile date.

La 1 aprilie 2014 a fost reziliat contractual de arendă a încăperii din str. Sf. Nicolae, nr. 3 mun. Bălți, încheiat între Întreprinderea Municipală „GLC Bălți” și Societatea pe Acțiuni „Claritate”. Din acest moment consideră reclamantul că responsabil de achitarea energiei termice furnizată prin intermediul rețelelor termice amplasate în subsol o poartă proprietarul încăperii în persoana administrației publice locale și gestionarul Întreprinderea Municipală „GLC Bălți”. Suma datoriei pe acest sezon este egala cu 10961,24 lei, în total datoria este de 31338,96 lei.

Pîrîtilor le-a fost înaintată pretenția nr. 08-2/253 din 18 mai 2015 care a fost respinsă pe motive neîntemeiate.

Solicită reclamantul încasarea în mod solidar din contul Primăriei mun. Bălți și Întreprinderii Municipale „GLC Bălți” în beneficiul SA „CET-Nord” a datoriei în sumă de 31338,96 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți sediul Central din 29 martie 2017, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” împotriva Primăriei municipiului Bălți și Întreprinderea Municipală „GLC Bălți” cu privire la încasarea datoriei și cheltuielile de judecată. S-a dispus încasarea în mod solidar din contul Primăriei mun. Bălți și Întreprinderea Municipală „GLC Bălți” în beneficiul Societății pe Acțiuni „CET-Nord” suma datoriei în mărime de 31338,96 lei precum și cheltuielile de judecată în sumă de 941 lei (f.d. 111, 114-120).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

La 31 martie 2017, Primăria mun. Bălți a depus apel solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 octombrie 2017, a fost admis apelul declarat de Primăria municipiului Bălți, fiind modificată hotărîrea Judecătorei Bălți din 29 martie 2017, prin diminuarea sumei datoriei dispusă spre încasare în mod solidar din contul Primăriei mun. Bălți și Întreprinderii Municipale „GLC Bălți” în beneficiul Societății pe Acțiuni „CET-Nord” de la 31338,96 lei pînă la 21481,64 lei și taxei de stat de la 941 lei la 644 lei (f.d. 150, 151-154).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, însă incorect a stabilit

cuantumul sumelor adjudecate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 11 decembrie 2017, Primăria municipiului Bălți a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și încălcate normele de drept procedural.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Bălți din 7 decembrie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților, fiind recepționată de către recurent la 7 decembrie 2017 (f.d. 153, verso).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 4 ianuarie 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, iar la 18 ianuarie 2018, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care "Întreprinderea Municipală GLC Bălți" a solicitat admiterea recursului.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererile de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererile de recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai

asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Primăria municipiului Bălți asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Primăria municipiului Bălți ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Primăria municipiului Bălți se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea